

ζου. «Τί νά εἶνε τοῦτο πάλι;» Τότε ὁ Ἡφαιστος προσπαθεῖ καὶ ἀνακαλύπτει τὸν μηχανισμόν. Ἀνεβάνουν οἱ θεοὶ εἰς τὸ αὐτοκίνητον καὶ τρέχουν χαρούμενοι. Μόνον ὁ Ἀπόλλων ἀρνείται διότι προτιμᾷ, λέγει, τὸ ἄστρο τοῦ Ἡλίου.

Καὶ ἔχει δίκαιον, ἀφοῦ μὲ τὸ ἡλιακὸν ἄστρο σπαρίως συμβαίρουν δυστυχήματα.

★

Ἀγαμέμνεται ἀνυπομόνως ἐν Ρώμῃ ἡ παράστασις τοῦ νέου ἔργου τοῦ Σεμ Μπεντέλη «Ἐρωσ τῶν τριῶν βασιλέων», θέματος Μεσαιωνικοῦ.

★

Ἡ ἐπιτροπὴ, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέθεσεν ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις τὴν σύνταξιν καὶ ἔκδοσιν τοῦ ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὑπέβαλεν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων της κατὰ τὸ διαρροῦσαν ἔτος.

Ἡ ἐργασία τῆς περισυλλογῆς τοῦ γλωσσικοῦ ὕλικου ἐκαρπονήθη ὡς ἑξῆς: Συλλογὴ τῶν ἐν χρῆσει λαλουμένων λέξεων καὶ ἀντιπαραβολὴ αὐτῶν πρὸς τὰς μεσαιωνικὰς καὶ ἀρχαίας, πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς καταγωγῆς τῶν λέξεων. Διὰ τῆς ἐργασίας ταύτης θέλουσι σωθῆν ἅψ' ἐνὸς πλείστα στοιχεῖα τῆς «κοινῆς» γλώσσης, ἀψ' ἑτέρον δὲ θέλει φωτισθῆ ἐπιστημονικῶς καὶ ὁ μέσος αἰὼν.

Ἐπὶ τῶν βάσεων τούτων οἱ συνεργάται τοῦ Λεξικοῦ κατήρτισαν ἤδη πλήρη σχεδὸν βιβλιογραφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν συμπεριελήφθησαν τὰ κυριώτερα ὑπόχροντα Λεξικά, τὰ γλωσσικὰ περιοδικὰ, τὰ χειρόγραφα καὶ τυπωμένα γλωσσάρια, ἧτοι περὶ τὰς 120 χιλιάδας λέξεων. Ὑπολογίζεται ὅτι αἱ συναχθεῖσμενα μέχρι τέλους λέξεις θὰ ὑπερβῶν τὰς 200 χιλ.

Αἱ λέξεις κατεγράφησαν μίᾳ ἐκάστη εἰς ἴδιον δελτίον, ἐπιχειρεῖται δὲ ἤδη ἡ ἐξέτασις, ἐρμηνεία καὶ καταγραφή μιᾶς ἐκάστης εἰς τὸ Λεξικόν.

★

Ὁ Γερμανὸς ἀρχαιολόγος κ. Μπρόνκερ, ὁ ἐνεργῶν μετὰ τοῦ Ἑλληνος ἀρχαιολόγου κ. Γ. Οἰκονόμου τὰς ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνασκαφάς, ἐδήλωσεν, ὅτι χήρα Γερμανοῦ καθηγητοῦ, προσφέρει ποσὸν πρὸς ἐκτέλεσιν ἀνασθηλωτικῶν ἔργων ἐν τῷ Κεραμεικῷ, ὅπου εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθῶν τοιαῦτα.

Ὁ κ. Μπρόνκερ θὰ προβῆ εἰς τὴν ἀνασθηλωσιν τοῦ οἰκογενειακοῦ μνημείου τῶν Ἡρακλεωτῶν, τὸ ὅποιον, σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου συμπληρούμενον δι' ἀρχαίου ὕλικου, δύναται νὰ ἀποκατασταθῆ εἰς τὴν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὄψιν του.

Εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ περιβόλου θὰ τεθοῦν δύο μεγάλα μαρμάρινοι λουτροφόροι. Ἐκ τῶν δύο λουτροφόρων τούτων τῆς μιᾶς σώζεται κατὰ χώραν τμήμα μετὰ τῆς βάσεως καὶ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα καὶ διὰ τὴν ἄλλην. Ὄταν τελειώσων ὅλαι αἱ ἐργασίαι αὗται συμπληρουμένου καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς προσόψεως ἀρχαίου μαρμαροκοιναμάτου, τὸ μνημεῖον τῶν Ἡρακλεωτῶν θὰ λάβῃ τὴν ὄψιν, ἣν εἶχε κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, παρέχον μοναδικὸν παράδειγμα τάφου τῆς Δ' ἑκατονταετηρίδος.

★

Ὁ Μάξιμος Γκόρκυ εὐρίσκειται ἐν Νεαπόλει, ὅπου ἐπαίχθη εἰς τὸ θέατρον «Πολυθέαμα Τζακόζα» νέον δράμα κοινωνικὸν τοῦ Φράγκο Λιμπεράτι οἱ «Πτωχοὶ ἀνθρώποι.» Τὸ ἔργον ἐγένετο δεκτὸν μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ.

Τὸ δράμα εἶνε Ρωσικῆς ὑποθέσεως, ὁ δὲ Γκόρκυ ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ συγγραφέως, ἀποδώσαντος, ὡς εἶπε, πιστότατα τὴν Ρωσικὴν ψυχὴν.

★

Ἀπέθανε ὁ πολαίμαχος πρωταγωνιστῆς τοῦ Ἑλλην. θεάτρου Μιχαὴλ Ἀρνωτάκης. Ἀνήλθε τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῷ 1866 εἰς τὴν Μερόπην, παιζας τὸν ὄλον

τοῦ Αἰλύτου. Ὁ Ἀρνωτάκης, ἄλλοτε συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Σούτσα καὶ τοῦ κ. Ταβουλάρη, ἄλλοτε ἴδιον διευθύνων θίασον, περιήλθε πλείστα μέρη, ἀφίσας τὰς

Μιχαὴλ Ἀρνωτάκης

ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων. Τῷ 1877 διορίσθη καθηγητῆς τῆς σχολῆς τοῦ Ἑθν. δραματικοῦ σολλόγου, ὃν εἶχεν ἰδρύσῃ ὁ μακαρίτης Ἀντωνιάδης.

Ὁ Ἀρνωτάκης διεκρίθη κυρίως ὡς «Ταρτούφος», ὡς Ὀθέλλος καὶ εἰς τὸν «Πολιτικὸν θάνατον» ὡς Κορράδος. Ἐγραψε δύο δράματα, τὰς «Κοινωνικὰς Πληγὰς» καὶ τοὺς «Προνομιοῦχους», ἐδημοσίευσε δὲ μελέτην περὶ Ταρτούφου καὶ Κοκλὲν, περὶ θεάτρου ὑπὸ ἐθνικὴν ἔποψιν κ.λ.π. Τοὺς ὑπέυ τοῦ Ἑλλην. θεάτρου ἀγῶνας του εὐδοκίμως συνερχέει ἡ κόρη του κ. Ροζάλια Νίκα.

★

Ἐν συνεδρίᾳ τῆς Βυζαντιολογικῆς Ἐταιρείας ὁ ἀντιπλοίαρχος κ. Μ. Γούδας ἀνεκοίνωσε περὶ τῆς ἀκριβοῦς θέσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει λιμένος τοῦ Βουκολέοντος. Δι' εὐστόχου τῶν παλαιῶν πηγῶν συγκρίτως ἀντέκρουσε πολλὰς πεπλανημένας γνώμας καὶ καθώρισε τὴν θέσιν, οἷα ὑπῆρχε κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους.

★

Ὁ ἐν Ρώμῃ πρέσβης τῆς Χιλιανῆς κ. Errazuriz de Urmeneta, διελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν, ὁμίλησεν εἰς τὸν «Παρθασόν» περὶ τῆς Ἑλλην. γλυπτικῆς ἐν τοῖς μουσείοις τοῦ Βατικανοῦ. Ὁ κ. Urmeneta εἶνε συγγραφεὺς μονογραφίας περὶ Ρώμης ὑπὸ καλλιτεχνικὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν ἔποψιν, διτόμου περὶ Φλωρεντίας συγγραμματος, περὶ Βενετίας κλπ.

★

Ἐν τῷ Παρθασῷ ὁ κ. Ἰλπ. Καραβίας ὁμίλησε περὶ ἐπιφανῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἐν τῇ ξένῃ καὶ ἰδίᾳ περὶ τοῦ διασήμου ζωγράφου Ἀντωνίου Βασιλάκη (Alliense) τοῦ ἀκμάσαντος κατὰ τὸν ΙΣΤ' αἰῶνα ἐν Βενετίᾳ. Ἡ ἐνδιαφέρουσα αὕτη διάλεξις συνωδεύετο καὶ διὰ προβολῆς φωτεινῶν εἰκότων τῶν ὀρατοτέρων ἔργων αὐτοῦ, ἅτινα κοσμοῦσι τὸ Λογικὸν Παλάτιον, τὰ Μουσεία καὶ τοὺς ναοὺς τῆς Βενετίας.

★

Ὁ κ. Γουλ. Νάιτ ὁμίλησεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν σχολὴν περὶ Ρώσκιν. Ἐν Ἑλλάδι γνωρίζομεν κυρίως τὸν Ρώσκιν ὡς συγγραφεὰ τοῦ τετρατόμου ἔργου περὶ Νεωτέρων Ζωγράφων, τῶν Φλωρεντινῶν Προϊῶν, τῶν Αἰθῶν τῆς